

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0515 van 27 augustus 2013
in de zaak 1112/0769/A/4/0734

In zake:

1. de bvba [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gérard SOETE
kantoor houdende te 8400 Oostende, Kerkstraat 8, bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, aanvankelijk ingesteld met een aangetekende brief van 12 juli 2012 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 1 augustus 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 juni 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende van 16 april 2012 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 maart 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gerard SOETE die verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 21 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van een meergezinswoning na de sloop van de bestaande bebouwing”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oostende-Middenkust’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 23 maart 1999 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 110, [REDACTED], meer bepaald in een zone voor gesloten en halfopen woningbouw zonder voortuinstroken. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Oostende’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Stedelijke Economische Verweving’, goedgekeurd met een besluit van de verwerende partij van 20 mei 2010.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 januari 2012 tot en met 10 februari 2012, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Belgacom brengt op 10 januari 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer – district Oostende brengt op 13 januari 2012 een gunstig advies uit.

Onroerende Erfgoed West-Vlaanderen brengt op 20 januari 2012 een gunstig advies uit.

Eandis brengt op 17 januari 2012 een gunstig advies uit.

De dienst Beheer, Ontwerp en Inrichting Openbaar Domein van de stad Oostende brengt op 2 februari 2012 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Oostende brengt op 7 februari 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende weigert op 16 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de aanvraag de bouw van een meergezinswoning na de sloop van de bestaande bebouwing omvat;

Overwegende dat het aanvraagdossier geen plannen bevat met betrekking tot de sloop;

Overwegende dat de twee te slopen panden gelegen zijn in een homogeen bouwblok bestaande uit panden met drie bouwlagen met plat dak;

Overwegende dat de huidige aanvraag een nieuwbouw meergezinswoning voorziet, bestaande uit vier bouwlagen met hellend dak voor acht woonentiteiten, een garage en vier achterliggende parkeerplaatsen; Overwegende dat het project afwijkt van de vigerende voorschriften, wat betreft de nokhoogte; Overwegende dat het pand opgenomen werd in de Lijst van het Bouwkundig Erfgoed in Oostende met Lokaal Belang, door de gemeenteraad aangenomen in zijn zitting van 27 november 2009, gebaseerd op de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, die in opdracht van het Agentschap RO West-Vlaanderen Onroerend Erfgoed opgemaakt werd;

Overwegende dat de erfgoedtoets als volgt kan worden bepaald: "De bebouwing heeft de locuswaarde 'hoog' meegekregen, volgens de Lijst van het Bouwkundig Erfgoed. Het ontwerp werd dan ook voorgelegd aan de adviescommissie A.Be. De commissie wijst er uitdrukkelijk op dat het beleid beslist heeft geen sloopvergunning toe te kennen aan een pand met een hoge locuswaarde. De selectie van de panden met hoge en lage locuswaarde is gebaseerd op een studie waarvan de resultaten door de gemeenteraad werden aanvaard. Voormeld onroerend goed is eveneens opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed vastgesteld op 20 september 2010 door de administrateur-generaal van het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE). De commissie stelt vast dat de bestaande panden geen stabiliteitsproblemen vertonen, maar hoogstens te kampen hebben met gevel- en isolatieproblemen die, met een aanvaardbare kost, technisch op te lossen zijn. De erfgoedwaarde van de panden wordt aangetoond in de voormelde Inventaris. De reden tot opname van deze panden is vervat in de locuswaarde, ze vormen namelijk een homogeen geheel met de aanpalende panden. Bijgevolg is het voorliggende nieuwbouwproject onaanvaardbaar op het vlak van ruimtelijk ordening, gelet op het homogene geheel van het ganse straatsegment. Naar woonbeleid toe zou de renovatie van de panden bijdragen tot een behoudend herstel, zoals het creëren van kwaliteitsvolle eengezinswoningen. De commissie heeft kennisgenomen van het gunstige advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Het is duidelijk dat Onroerend Erfgoed uitgaat van een verschillende uitvalshoek die gebaseerd is op de Vlaamse Inventaris Onroerend Erfgoed, namelijk de documentaire waarde van het pand. De specifieke insteek van hoge locuswaarde voor de betrokken panden, vanuit de studie De Smet-Vermeulen, waarvan de resultaten door de gemeenteraad werden aanvaard, is ingegeven vanuit het homogene geheel in het straatsegment. Zowel op stedenbouwkundig als op erfgoedkundig vlak is het gemeentelijk beleid er van uitgegaan dat het behoud aangewezen is. Het voorgelegde ontwerp doet op zijn minst afbreuk aan dit homogene straatsegment van vijf aaneengesloten panden. Overwegende dat de bouwheer en de architect toelichten dat het pand in een dergelijke bouwfysische toestand is dat het niet gerenoveerd kan worden. De commissie merkt op dat de [REDACTED] een lage laan is met een homogeen uitzicht en dat het niet de bedoeling is om het fenomeen van de grote steenwegen over te brengen naar deze wijk. Gelet op de hoge locuswaarde is het behoud van deze panden het uitgangspunt. De commissie acht het perfect mogelijk om eengezinswoningen te realiseren en is ervan overtuigd dat er voor een dergelijke woning

met geschiedenis wel degelijk een markt is. De voorgevel vraagt inderdaad meer detailwerk om op punt te stellen, maar de bestaande constructies kunnen gerevitaliseerd worden naar hedendaagse eengezinswoningen. Een interne wijziging met aanvulling van een nieuw volume is bespreekbaar.”;

Overwegende dat de vrije hoogte van de badkamers van de duplexappartementen ontoereikend is; Overwegende dat de circulatie voor de parkeerplaatsen een minimale breedte van 6 meter vereist; Overwegende dat het project zich afzet van de omliggende bebouwing door het maximum (en wat de nokhoogte betreft zelfs meer dan het maximum) van het bijzonder plan van aanleg te realiseren; Overwegende dat het ontwerp, door de onmiskenbare schaalbreuk, geen rekening houdt met de specifieke (erfgoed) karakter van het betrokken straatsegment en de overige bebouwing dusdanig in het gedrang brengt;

Overwegende dat het ontwerp het karakter van het erfgoedensemble dermate verstoort, dat het voortbestaan van het ensemble gehypothekeerd wordt;

Overwegende dat de bestaande bebouwing perfect gerenoveerd kan worden en herbestemd tot volwaardige woonvormen of andere functies als kantoren en andere;

Overwegende dat het ontwerp de goede plaatselijke ordening in het gedrang brengt en de draagkracht van het perceel en het bouwblok overstijgt;

Overwegende dat de aanvraag niet verenigbaar is met de omgeving;

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 25 mei 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij beslist op 7 juni 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Op 25/05/2012 hebben mrs. [REDACTED] en [REDACTED] namens:

- B.V.B.A. [REDACTED], [REDACTED];*
- dhr. [REDACTED], [REDACTED];*

beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van OOSTENDE houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning aan N.V. [REDACTED], tot de bouw van een meergezinswoning na de sloop van de bestaande bebouwing.

Artikel 4.7.21 §2 stelt dat beroep kan worden ingesteld door de aanvrager van de vergunning. In casu wordt het beroep ingesteld door de eigenaar van de grond, B.V.B.A. [REDACTED], en door de architect, dhr. [REDACTED]. Uit niets blijkt dat het beroep wordt ingesteld namens de aanvrager van de vergunning namelijk N.V. [REDACTED].

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij zet uiteen:

“ ...

In het verzoekschrift wordt gesteld dat op 8 juli 2012 de statutaire zaakvoerders van de BVBA [REDACTED] beslist hebben om een verzoek tot vernietiging in stellen tegen de beslissing van de deputatie dd. 7 juni 2012. Deze beslissing werd evenwel niet genotuleerd. Er werd een tweede keer beslist om annulatieberoep in te stellen, dit maal wel genotuleerd op 30 juli 2012. De beslissing om in rechte te treden dateert dus pas van 30 juli 2012. De bestreden beslissing werd evenwel ter kennis gebracht op 8 juni 2012. Gelet op het feit dat pas op 30 juli 2012 een beslissing is genomen om in rechte op te treden, moet worden vastgesteld dat het verzoek tot vernietiging in hoofde van de BVBA [REDACTED] laattijdig is.

...”

In hun wederantwoordnota repliceren de verzoekende partijen:

“ ...

BVBA [REDACTED] nam op 08 juli 2012 de beslissing om de Raad voor Vergunningsbetwistingen te vatten. Dat werd niet genotuleerd.

De notulen van 30 juli 2012 bevestigen wel de beslissing van 08 juli 2012. Punt 5 van de notule bepaalt:

“Een eerste beslissing werd door de beide zaakvoerders genomen op 08 juli 2012, zodat zij mr. [REDACTED], advocaat te Oostende, als hun raadsman aanstelden. Van die beslissing werden geen notulen opgemaakt.

De notule van de vergadering van 30 juli 2012 bevatte de beslissing in punt 6 :

“Op heden wordt beslist, op basis van de door de statuten toegekende machten, het verzoekschrift tot vernietiging van het besluit van de Deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 07 juni 2012 ... regulariseren en een nieuw verzoekschrift met de vermelding ... neer te leggen.”

Ten overvloede werd beslist :

“Ook in het regulariserend verzoekschrift meet de nietigverklaring gevraagd worden van de beslissing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 07 juni 2012, inwilliging van de ontwikkelde argumentatie, toekenning, zoals gevraagd, van de stedenbouwkundige vergunning betreffende de aanvraag voor het bouwen van een meergezinswoning na afbraak te [REDACTED], minstens de stedenbouwkundige vergunning toe te kennen met de aanpassingen die aangewezen worden geacht in functie van de opmerkingen van de brandweer.”

BVBA [REDACTED] mocht een regulariserend verzoekschrift indienen binnen de voorziene termijn. Zij nam daarvoor de noodzakelijke beslissing. Daarin verwees zij naar haar vorige, niet-genotuleerde, beslissing

Er kan geen laattijdigheid zijn omdat het verzoekschrift in vernietiging tijdig werd neergelegd met een regularisatie binnen de vereiste termijn waardoor het eerste verzoekschrift, door de regularisatie, perfect geldig is.

De beide verzoekschriften moeten beoordeeld worden op datum van 11 juli 2012.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 8 juni 2012 betekend aan de verzoekende partijen. Het beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 12 juli 2012, is tijdig.

2.

Het voorgaande belet niet dat er moet vastgesteld worden dat de eerste verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat op 8 juli 2012 een regelmatige beslissing werd genomen om in rechte te treden. De omstandigheid dat in de beslissing om in rechte te treden van 30 juli 2012 wordt verwezen naar een beslissing van 8 juli 2012 doet aan deze vaststelling geen afbreuk, vermits die enkel lijkt betrekking te hebben op de aanstelling van een raadsman.

Gezien de enige beslissing om in rechte te treden die wordt voorgelegd deze is van 30 juli 2012 en gezien de termijn om een beroep in te dienen verstreek op 25 juli 2012, dient vastgesteld te worden dat het beroep van de eerste verzoekende partij niet vergezeld is van een tijdige beslissing om in rechte te treden.

Het beroep, in zoverre ingesteld door de eerste verzoekende partij, is derhalve onontvankelijk.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de tweede verzoekende partij

Het door de tweede verzoekende partij ingestelde administratief beroep van 25 mei 2012 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de tweede verzoekende partij in principe belang heeft om deze voor haar nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel voert de tweede verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO.

De tweede verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Art. 4.7.21, par. 2, 2 VCRO bepaalt dat het beroep kan ingesteld worden door volgende belanghebbenden:

“Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.”

De deputatie oordeelde dat alleen de aanvrager van de vergunning beroep kon aantekenen. Art. 4.7.21 par. 2 voorziet een ganse reeks belanghebbenden waaronder de aanvrager van de vergunning.

Door het beroep te beperken tot de aanvrager van de vergunning miskende de Deputatie de wet die uitdrukkelijk voorziet dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden beroep kan aantekenen.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekende partijen menen dat zij in de hoedanigheid van derde belanghebbende in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO wel degelijk op ontvankelijke wijze administratief beroep konden instellen tegen de beslissing van het schepencollege houdende de weigering van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Verzoekende partijen betwisten niet dat zij niet de aanvrager zijn van de vergunning. De Raad van State heeft reeds gesteld dat een rechtsvordering waarvan het specifieke opzet bestaat in het verkrijgen van een voordeel dat werd geweigerd, alleen kan worden ingesteld door degene die op dat voordeel aanspraak kan maken. Bovendien kan het voordeel alleen aan hem worden verleend (R.v.St., 29 juni 2000, nr. 88.485). In casu kan dit alleen maar de aanvrager van de vergunning zijn namelijk de NV [REDACTED]. Aangezien de vergunning niet aan verzoekende partijen werd geweigerd, kunnen zij dan ook geen vordering instellen tot het bekomen van een voordeel, welke aan haar niet toebehoort, in casu het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de sloop én bouw van meergezinswoningen. Zowel het administratief beroepschrift alsook voorliggend vernietigingsverzoek bevestigen dat geen enkel aspect van de aanvraag, noch de sloop noch de bouw van de meergezinswoningen nvdr., door één of zelfs beide verzoekende partijen kan worden gerealiseerd. In die optiek heeft de bestreden beslissing terecht het administratief beroepschrift als onontvankelijk aangemerkt en dit bij gebrek aan enig belang.

Het tweede middel is ongegrond.

... ”

In haar wederantwoordnota dupliceert de tweede verzoekende partij:

“ ...

■■■■■ was de architect. BVBA ■■■■ was de eigenares. Beiden hadden met NV ■■■■, die als promotor zou optreden, allerhande afspraken en verbintenissen.

Het was het belang van BVBA ■■■■ dat het vetuuste en ruïneuse eigendom binnen de kortste tijd werd afgebroken en wederopgebouwd.

BVBA ■■■■ lijdt enorme schade door de slechte toestand van het pand met leegstand en verkrotting. Zij zal enorme bedragen voor leegstandstaks, verkrottingstaks enz. moeten betalen.

Het betreft een oud en versleten gebouw. Een renovatie zou het meervoud kosten van een afbraak met wederopbouw, zelfs in identiek dezelfde stijl.

■■■■■ verliest, wanneer er geen vergunning wordt bekomen, een project waaraan hij hard en intens werkte. Hij investeerde er zelf veel in door het uitwerken van de plannen enz..

■■■■■ BVBA en ■■■■ hebben een rechtstreeks persoonlijk belang. Daarbij komt dat wanneer de vergunning wordt bekomen, ■■■■ het zeker zal realiseren.

Het standpunt van NV ■■■■ is dat het de eigenares, meegaande de architect, toekomt ervoor te zorgen dat het project kan doorgaan en de nodige vergunningen worden bekomen.

De Deputatie miskent de Wet die duidelijk is. Er is het algemeen rechtsbeginsel dat in claris cessat interpretatio.

Van zodra een rechtspersoon of een natuurlijke persoon, rechtstreeks of onrechtstreeks, de minste hinder ondervinden, kan tegen de beslissing en/of het besluit worden opgekomen.

... ”

2.

De tweede verzoekende partij voert in het derde middel aan dat zij als natuurlijk persoon belanghebbende is die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen ondervindt, minstens kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De tweede verzoekende partij zet uiteen:

“De beroepsmogelijkheid is zeer breed : van zodra men rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, wat geldt voor elke natuurlijke of rechtspersoon zonder onderscheid.

De beroepsmogelijkheid bestaat vanaf het ogenblik dat een natuurlijke of rechtspersoon hinder of nadelen, welke ook en hoe gering ook, kan ondervinden.

BVBA ■■■ had, als eigenares van de gronden en de gebouwen, afspraken met aannemer ■■■ die de bestaande bebouwing zou slopen en een meergezinswoning erop zou bouwen.

Voor BVBA ■■■ was dat van levensbelang. Als sloop en bebouwing niet mochten, behield zij een ruïneus onroerend goed waaraan zij niet mocht raken maar waarmee er enorme moeilijkheden zouden ontstaan.

Renovatie was in realiteit onmogelijk. De toestand van het pand was zo slecht dat de renovatie fenomenaal veel zou kosten. Het zou het veelvoud zijn van de prijs voor sloop en wederopbouw. De voorgevel, die moest behouden worden, moest behandeld worden met de dure en in feite onbetaalbare technieken, voor zover dat dan mogelijk was. Het gebouw achter de gevel moest dermate verbouwd worden dat het in feite op dure wijze moest heropgetrokken worden.

Als BVBA ■■■ niets ondernam, bleef het onbewoonbaar gebouw leegstaan. Dat zou enorme leegstandstaksen meebrengen.

Ingevolge de weigering van de bouwvergunning werd het te renoveren pand onverkoopbaar. Niemand is geïnteresseerd in een dergelijk vetuust en in realiteit waardeloos eigendom.

Het niet bestrijden van de beslissing geen bouwvergunning te verlenen kon als gevolg hebben dat die weigeringsbeslissing definitief en onherroepelijk werd zodat er later geen enkele andere beslissing meer mogelijk was. Hoe dan ook zou STAD OOSTENDE zich beroepen, bij een aanvraag door BVBA ■■■, op haar beslissing en desgevallend inroepen dat er geen belang en hoedanigheid meer was voor BVBA ■■■ omdat zij naliet de beslissing tot het verlenen van een bouwvergunning te betwisten.

BVBA ■■■ ondervond zowel hinder als nadelen ingevolge de getroffen beslissing. Vanaf het ogenblik dat men hinder of nadelen kan ondervinden, is dat een voldoende reden om op toelaatbare wijze beroep aan te tekenen.

Hoe dan ook was de weigering voor ■■■ rampzalig omdat zij bleef zitten met een pand dat niet mocht worden afgebroken noch op verantwoorde wijze kon gerenoveerd worden zodat zij geconfronteerd werd met enorme kosten en lasten voor leegstand, beperkt onderhoud, afsluiten voor vandalisme, schade voor de geburen enz..

Arch. ■■■ had ook hinder en nadelen gezien hij zijn opdracht onderbroken zag waardoor hij zijn project, waarin hij heel wat investeerde, niet verder kon uitvoeren.

Zowel BVBA ■■■ als arch. ■■■ hadden hoedanigheid en belang om tegen de beslissing op te komen omdat zij zowel rechtstreeks als onrechtstreeks hinder en nadelen ingevolge de bestreden beslissing ondervonden.”

De verwerende partij repliceert:

“In het derde middel herhalen verzoekende partijen nogmaals hetgeen zij ook in het tweede middel hebben uiteengezet.

Los van het feit dat dit middel niet verwijst naar enige geschonden wettelijke bepaling of beginsel van behoorlijk bestuur en dit middel in toepassing van artikel 4.8.16, §3, 5°

VCRO als onontvankelijk moet worden aangemerkt, kan in ondergeschikte orde integraal verwezen worden naar de repliek op het tweede middel.

Het derde middel is onontvankelijk minstens ongegrond.”

De tweede verzoekende partij dupliceert:

“De Deputatie is zeer formalistisch. Het volstaat niet in het middel de wettekst op te nemen maar er zou uitdrukkelijk moeten verwezen worden naar de toepasselijke tekst.

Het derde middel gaat samen met het tweede. De rechtsgrond is art. 4.7.21 par. 2, 2 VCRO.

In het middel is de wettekst letterlijk vermeld door de verwijzing naar de brede beroepsmogelijkheid voor een natuurlijke of rechtspersoon.”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, § 1 en § 2, VCRO luidt als volgt:

“§ 1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen. Bij het behandelen van het beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid.

§ 2. Het beroep, vermeld in § 1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

1° de aanvrager van de vergunning;

2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

3° (...)

4° (...)

5° (...).”

Artikel 1, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, bepaalt:

“Het beroepschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt gedagtekend en bevat:

1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de indiener van het beroep, en, in voorkomend geval, zijn telefoonnummer en mailadres;

2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing;

3° een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen.

(...)

De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.”

Uit deze bepalingen volgt dat niet enkel de aanvrager, maar tevens “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing” administratief beroep kan aantekenen bij de deputatie tegen een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent een vergunningsaanvraag. Het administratief beroep van derden belanghebbenden is evenwel slechts ontvankelijk voor zover ze hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing en voor zover het beroepschrift een omschrijving bevat van deze hinder en nadelen.

2.

Zoals de verwerende partij terecht stelt betwist de tweede verzoekende partij niet dat het administratief beroep niet werd ingesteld door de aanvrager. De tweede verzoekende partij betwist derhalve niet het deugdelijk zijn van de vaststelling door de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het administratief beroep niet is ingesteld door de aanvrager.

3.

In het tweede middel voert de tweede verzoekende partij in essentie aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelde dat “alleen de aanvrager van de vergunning een beroep kon aantekenen”.

In het derde middel wordt aangevoerd dat de beroepsindieners, als natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, belanghebbenden zijn.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het administratief beroep onontvankelijk heeft bevonden om reden dat het beroep werd ingesteld “door de eigenaar van de grond, B.V.B.A. [REDACTED], en door de architect, dhr. [REDACTED]” en omdat uit niets blijkt dat het beroep wordt ingesteld namens de aanvrager van de vergunning namelijk N.V. [REDACTED].

Uit deze overwegingen kan slechts worden afgeleid dat het administratief beroep onontvankelijk wordt bevonden omdat de beroepsindieners werden beschouwd als niet-aanvragers, hetgeen de tweede verzoekende partij overigens niet betwist.

In de bestreden beslissing wordt niet onderzocht of de beroepsindieners kunnen beschouwd worden als derde belanghebbenden in de zin van artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO. Er moet echter worden vastgesteld dat de beroepsindieners zich in het administratief beroepschrift ook niet hebben voorgesteld als “natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing”. De beroepsindieners hebben zich integendeel enkel voorgesteld als “eigenaar” en “architect”, zonder meer, en derhalve, in de concrete omstandigheden van de zaak, als beroepsindieners die de belangen voorstaan van de aanvrager van de vergunning. De voor de verwerende partij bestreden beslissing is immers een weigeringsbeslissing en in principe kan enkel diegene die aanspraak maakt op het verkrijgen van een vergunning, met name de aanvrager, een voordeel bekomen bij het bestrijden van een weigeringsbeslissing.

De tweede verzoekende partij stelt voor het eerst in het verzoekschrift tot vernietiging de beroepsindieners voor als derde belanghebbenden, zoals bedoeld in artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO. Pas voor het eerst in het vermeld verzoekschrift worden hinder en nadelen uiteengezet, waarvan wordt beweerd dat deze van aard zouden zijn om een toegang te verschaffen tot de administratieve beroepsprocedure.

Deze argumentatie werd echter niet aangevoerd voor de verwerende partij zodat het haar niet kan verweten worden dat zij in de bestreden beslissing het beroep onontvankelijk heeft verklaard omdat niet bleek dat het beroep van de “eigenaar” en “architect” werd ingesteld “namens de aanvrager” en evenmin dat zij niet heeft onderzocht of de beroepsindieners konden beschouwd worden als derden belanghebbenden.

Of de beroepsindieners al dan niet kunnen beschouwd worden als “natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing” maakt niet het motief uit van de bestreden beslissing, zodat het aangevoerde in het derde middel evenmin het voorwerp kan uitmaken van een ontvankelijk middel voor de Raad.

4.

De conclusie van het voorgaande is dat het tweede ongegrond is en het derde middel onontvankelijk.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de tweede verzoekende partij de schending in van de rechten van verdediging.

De tweede verzoekende partij zet uiteen:

“Het is een recht van verdediging bij de behandeling van een betwisting gehoord te worden. Terzake gebeurde dat niet.

Het is een recht van verdediging standpunt te kunnen innemen tegen een middel dat ambtshalve wordt opgeworpen. De Deputatie wierp een dergelijk middel van niet-ontvankelijkheid ambtshalve op.

BVBA [ ] en [ ] moesten de kans krijgen zich te verdedigen tegen het opgeworpen middel van niet-ontvankelijkheid.

De Deputatie van de provincie West-Vlaanderen moest BVBA [ ] en [ ] oproepen om hen de mogelijkheid te bieden zich te verweren tegen het ambtshalve opgeworpen middel dat hun beroep niet-ontvankelijk was omdat dat moest ingesteld worden door de aanvrager van de vergunning.

Het standpunt van de Deputatie was verkeerd want belanghebbenden hebben ook het recht beroep aan te tekenen. De beroepsmogelijkheid is niet beperkt tot de aanvrager van de vergunning zoals de Deputatie van de provincie West-Vlaanderen ten onrechte oordeelde.

Het recht van verdediging is een algemeen rechtsbeginsel. Het is van openbare orde. De schending van dat algemeen rechtsbeginsel brengt de absolute en algehele nietigheid van de beslissing mee.”

De verwerende partij repliceert:

“Verzoekende partijen menen dat hun rechten van verdediging tijdens de administratieve beroepsprocedure zijn geschonden. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat veeleer dan een schending van het recht op verdediging verzoekende partijen doelen op een vermeende schending van het hoorrecht. Het middel wordt dan ook op zodanige wijze begrepen.

Verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij zowel de BVBA [REDACTED] als de heer [REDACTED] diende op te roepen om hen de kans te bieden een verweer te formuleren tegen de vastgestelde onontvankelijkheid van het administratief beroepschrift. Artikel 4.7.23, §1 VCRO mag dan wel in een hoormogelijkheid voorzien, de Raad heeft bij arrest dd. 10 mei 2011, nr. A/2011/0063 gesteld dat volgens de VCRO het de beroeper is die zelf moet verzoeken om te worden gehoord! De VCRO legt dan ook duidelijk het initiatiefrecht bij de beroepsindiener. In het beroepschrift wordt evenwel geen melding gemaakt dat verzoekende partijen wensten te worden gehoord. Het feit dat verwerende partij zelf actief geen stappen heeft ondernomen om verzoekende partijen aan te zetten tot het uitputten van deze hoormogelijkheid, impliceert dan ook geen schending van het hoorrecht. Het feit dat verzoekende partijen de kans hebben gehad om een verweer te formuleren maar van deze mogelijkheid geen gebruik hebben gemaakt, kan nu niet aan verwerende partijen verweten worden.

Het eerste middel is ongegrond.”

De tweede verzoekende partij dupliceert:

“Het arrest van de Raad van 10 mei 2011 oordeelt dat de VCRO in art. 4.7.23 par. 1 een normatieve verplichting tot horen voorziet op voorwaarde dat er om werd verzocht. Dat kan schriftelijk of mondeling gebeuren.

De Deputatie miskent de argumentatie die slaat op het recht van verdediging. Het hoorrecht is daar slechts een onderdeel van.

De Deputatie mag geen enkel middel van niet-toelaatbaarheid opwerpen zonder ervan kennis te geven aan de verzoekende partij.

Die verzoekende partij moet kunnen reageren op wat de Deputatie ambtshalve — en bovendien ten onrechte — opwerpt.

De schending is het recht van verdediging. BVBA [REDACTED] en [REDACTED] konden zich niet verweren tegen een argument dat buiten hen om werd ontwikkeld.

Zelfs als er enkel moet gehoord worden wanneer dat wordt gevraagd, betreft dit uitsluitend de beoordeling over de aangebrachte argumentatie.

Als de Deputatie meent excepties, ontoelaatbaarheden enz. te hebben, mag zij niet oordelen zonder daar eerst kennis van te hebben gegeven aan de verzoekende partij. Die moet mondeling of schriftelijk kunnen reageren.

Ter zake gaat het niet alleen over het horen. Het betreft ook een beoordeling op basis van een argumentatie waarvan BVBA ■■■ en ■■■ nooit kennis kregen.”

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO bepaalt dat de deputatie haar beslissing neemt omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat de beroepsindieners hebben verzocht om te worden gehoord.

Het middel is ongegrond.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de tweede verzoekende partij aan dat haar administratief beroep ingewilligd had moeten worden door de verwerende partij.

De tweede verzoekende partij zet uiteen:

“B4a. Bespreking van de opmerkingen van de brandweer die voorhield dat bepaalde tekortkomingen aanwezig waren met weerlegging van die standpunten.

B4a1. De opmerking 3.1 : § 5.2 :

De verbinding tussen het parkeergebouw en de rest van het gebouw gebeurt niet via een sas dat de volgende kenmerken heeft :

- 1. het bevat zelfsluitende deuren met Rf. 1/2 h;*
- 2. de wanden hebben Rf. 1 h,*
- 3. de oppervlakte bedraagt minimum 2 m².*

De plannen voorzien garages, een zone voor fietsen en parkeren. De volledige inkom (ongeveer 14 m.) dient als het sas aanzien te worden zodat de opmerking niet-relevant is (zie bijlage 1).

B4a2. De opmerking 3.2 : § 6.1.1.3 en § 6.1.3.2 :

De verluchtingsbuis (4% van de horizontale oppervlakte van de liftschacht) naar de buitenlucht welke doorheen de badkamer van het duplexdakappartement loopt moet in een koker zitten met wanden Rf. 1 h.

Dat is eveneens niet-relevant maar is bouwtechnisch eenvoudig op te lossen.

Het volstaat de koker in te metsen (zie bijlage 2). Dat kan ook geen probleem zijn.

B4a3. De opmerking 3.3 : de aard van de verwarmingsinstallatie is niet vermeld op de bouwplannen.

Het betreft een individuele CV op gas.

Met een beetje goede wil is dat te lezen op de plannen maar het is expliciet niet vermeld.

Niets belet de vaststelling dat er individuele CV op gas zal zijn en dat de bouwvergunning op die voorwaarde wordt toegekend.

B4b. Miskenning voor de bestuurlijke overheid van een ganse reeks objectieve gegevens.

B4b1. De vermelding betreffende de vigerende voorschriften op blz. 2 van de weigeringsbeslissing.

De kroonlijsthoogte op plan is 11,80 meter.

De toegelaten kroonlijsthoogte is 4 bouwlagen. Met gelijkvloers van maximum 4 meter en 3 lagen van 3 meter is dat een maximum van 13 meter.

De nokhoogte mag maximaal 6 meter hoger liggen dan die 13 meter, hetzij op 19 meter.

De nok op het plan ligt op 7,5 meter boven de kroonlijsthoogte van 11,80 meter, dus amper 30 cm. te hoog. Dat is gemakkelijk op te lossen door het hellend dak horizontaal af te knotten op ongeveer 18 meter zoals aangegeven op bouwlaag 4.

B4b2. Het ten onrechte voortdurend verwijzen naar de noodzaak van eengezinswoningen.

Vanaf de oprichting van de gebouwen in september 1937 waren er in de gebouwen appartementen ingericht. Er waren daardoor nooit eengezinswoningen.

Vanaf 1937 tot op heden zijn er 6 woonegelegenheden zodat er nooit rekening ermee kan worden gehouden dat de gebouwen moeten worden omgevormd tot eengezinswoningen.

B4b3. Een onjuiste vermelding betreffende de stabiliteit.

Ten onrechte wordt voortdurend beweerd dat er geen stabiliteitsproblemen zijn. De gevel is doordrenkt en niet meer stabiel.

Er is zichtbaar betonrot van de vensterlateien in de voorgevel.

De gebouwen zijn er slecht aan toe en ruïneus. Daardoor zijn er wel degelijk stabiliteitsproblemen.

B4b4. De bewering dat de [REDACTED] een lage laan is.

In de [REDACTED] wordt er wel degelijk veel gebouwd. Het is niet correct dat dat laag gebeurt.

Amper wat verder bouwt [REDACTED] een gans complex (bijlage 5).

B4b5. De opmerkingen over de badkamers.

De visie over de vrije hoogte van de badkamers is onjuist. De oorzaak blijkt te zijn dat de beoordeler het plan niet goed las.

De badkamers meten 2,97 m. op 5,53 m. met een plafond op 2,50 m. hoogte over 50% van deze oppervlakte en dan 45° dalend tot 1,10 m. (bijlage 6).

B4b6. Betreffende de parkeerplaatsen.

De circulatie op de parkeerplaatsen is wel degelijk mogelijk.

De plaatsen P2 & P3 zijn in ieder geval bruikbaar voor moto's of kleine wagens (o.a. die zonder rijbewijs).

B4b7. Besluit van de overwegingen.

De bijkomende opmerkingen van STAD OOSTENDE gaan niet op.

De opvattingen over de [REDACTED] als lage laan, stabiliteitsproblemen, het voorzien als eengezinswoning enz. gaan niet op.

In ieder geval kunnen deze bedenkingen van het bestuur niet meebrengen dat ruïneuze gebouwen moeten behouden blijven of gerenoveerd worden aan prijzen die een veelvoud zullen zijn van een afbraak en een nieuwbouw, zekerlijk nu de bestaande gebouwen zelfs als erfgoed niet waardevol zijn.

B4c. De opname van de gebouwen op de inventaris gebouwd erfgoed verhindert sloping en wederopbouw niet.

De basis van alles is foutief : de gebouwen zijn in een dermate slechte staat dat alleen sloping zinvol is, zodat zij niet in de staat zijn die wordt vooropgezet.

Volgens STAD OOSTENDE zijn er niet zoveel problemen omdat o.a. de stabiliteit niet is aangetast, de gevels zouden kunnen gerenoveerd worden enz.. De werkelijkheid is dat de beide gebouwen geen stabiliteit meer hebben, volledig verrot en opgeleefd zijn en als ruïneus te omschrijven zijn.

In de eigen stukken van STAD OOSTENDE (o.a. eveneens die van het onroerend erfgoed) wordt erkend dat er zware gevel- en isolatieproblemen zijn. De bewering dat die aan een aanvaardbare prijs zijn op te lossen, is betwist. Daar is geen enkele aanwijzing voor laat staan enig nazicht.

Het is niet de bedoeling van de inventarisatie van het gebouwd erfgoed om gebouwen, die aan sloping toe zijn of die niet op economisch aanvaardbare wijze kunnen gerenoveerd worden, te behouden ten koste van alles.

Terecht wordt erop gewezen dat opname van een gebouw of geheel in de vastgestelde inventaris een vorm van vrijwaring voor de toekomst beoogt die op zich veel minder ver rijkt dan deze die aan een eigenlijke bescherming als monument of stads- en dorpsgezicht wordt verbonden. De rechtsgevolgen die aan een opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed worden verbonden, zijn eerder beperkt omdat o.a. het recht

op slopen, te begrijpen als een volledige afbraak, aan bepaalde beperkingen wordt onderworpen.

Met een slopingsverbod moet omzichtig worden omgegaan. Er wordt eveneens op gewezen dat voor het verbouwen, uitbreiden enz. van deze constructies geen dergelijke beperkingen gelden, ook al kunnen zij in de praktijk even goed het waardevolle karakter van een goed teniet doen

(DRAYE A.M., De bescherming van het onroerend erfgoed en het notariaat, Tijdschrift voor Notarissen, 2011/2, blz. 72).

Het is een verkeerde opvatting dat gebouwen niet mogen worden gesloopt omdat zij op de inventaris staan. In het aangehaalde artikel wordt daarover terecht gesteld op blz. 73 :

Het voorgaande betekent niet dat gebouwen en constructies die in de inventaris zijn vastgesteld, niet langer kunnen worden gesloopt; wel behoeft een dergelijke .sloping een stedenbouwkundige vergunning. De dossiersamenstelling voor een dergelijke vergunningsaanvraag wordt aan bijzondere regels onderworpen en de entiteit die binnen het Agentschap Ruimte en Erfgoed bevoegd is voor onroerend erfgoed adviseert over de aanvraag.

Dat advies was dat er mocht gesloopt en wederopgebouwd worden. De beslissing van het CBS van STAD OOSTENDE is daarom onaanvaardbaar. Waar er wordt verwezen naar de overwegingen om op de inventaris op te nemen, is dat juridisch niet verantwoord omdat er een miskennis gebeurt van de feitelijke toestand.

Het is niet omdat het gebouw deel uitmaakt van een homogeen geheel dat het ten prijze van alles moet behouden worden. Het gebouw stelt immers, als zodanig, niets voor, zelfs niet architecturaal.

De gebouwen zijn opgericht in een eenvoudige stijl. Het was een belegging van een aannemer die wou verhuren. Dat daarbij de stijl van de tijd werd gebruikt, is de logica zelf. Dat verantwoordt evenwel niet het behoud van de gebouwen die in slechte toestand zijn.

Volgens STAD OOSTENDE moet het de bedoeling zijn om bij renovatie de twee gebouwen met telkens 3 appartementen om te vormen tot eengezinswoningen. Dat zou een volledige inwendige ombouw met enorme kosten en een onbetaalbare transformatie.

De weigering bevat de erkenning dat de architect oordeelde dat het onmogelijk was het gebouw te renoveren, om te vormen of te transformeren. Het is immers in zeer slechte toestand. Om dat te bewijzen worden onder stuk 8 de foto's voorgelegd van de toestand waarin de appartementen zich bevinden. Alleen een sloping en wederopbouw is mogelijk."

De verwerende partij repliceert:

"Verzoekende partijen menen dat de aanvraag ten onrechte werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen en dat de deputatie op rechtmatige wijze de gevraagde vergunning kon verlenen.

Gelet op het feit dat het beroepschrift als onontvankelijk is aangemerkt, is een verdere inhoudelijke beoordeling van de aanvraag niet aan de orde. Het verzoekschrift herneemt in dit verband volledig de argumentatie die in het beroepschrift werd ontwikkeld en oefent

dan ook enkel kritiek uit op de overwegingen van de beslissing van het schepencollege en niet op de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen. Het middel is dan ook niet gericht tegen de bestreden beslissing en is derhalve onontvankelijk in het licht van artikel 4.8.1, 1° VCRO.

Het vierde middel is onontvankelijk.”

De tweede verzoekende partij dupliceert:

“De Deputatie beantwoordde de ontwikkelde argumentatie niet.

Als het verzoekschrift van BVBA ■■■ en ■■■ toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond is, is de enige consequentie het toekennen van de vergunning.

Slechts uiterst ondergeschikt wordt gevraagd dat de zaak opnieuw wordt verwezen naar de Deputatie.

Het kan niet die van West-Vlaanderen zijn. De Deputatie van de provincie West-Vlaanderen stelde zich in haar antwoordnota vijandig op. Zij gaf aan dat zij niet bereid is zich objectief op te stellen.

De Deputatie moest, als administratieve overheid, de beslissing overlaten aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen.”

Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het belang van het beroep tot vernietiging werd vastgesteld dat het belang van de tweede verzoekende partij noodzakelijk beperkt is tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

In het vierde middel voert de tweede verzoekende partij grieven aan die betrekking hebben op het al dan niet vergunbaar zijn van de aanvraag.

Het middel is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ